

Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: Ondřej Kopečný

Název práce: Warfare and Institutional Communication on Social Media in 2020 Nagorno-Karabakh Conflict

Obor/Rok: MV/2021

Autor posudku (oponent): Michal Parížek

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	6
	Teoretický konceptuální rámec	30	21
	Metodologie, analýza argumentace	40	22
<i>Celkem</i>		80	49
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	8
	Styl	5	2
	Formální kritéria	5	3
<i>Celkem</i>		20	13
CELKEM		100	62

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Autor si klade za cíl popsat a zhodnotit komunikaci arménských a ázerbajdžánských úřadů (relevantních ministerstev) během oživení konfliktu v Náhorním Karabachu v roce 2020 na sociálních sítích. Volba tématu je poměrně inovativní, výzkumný rámec design na první pohled skýtá velký potenciál pro originální empirické poznatky, práce je relativně dobře ukotvena v relevantních diskusích, byť obecněji tématu sociálních sítí a aktivity politických aktérů na nich se věnuje rychle rostoucí objem literatury, který zde není postižen.

Potenciál práce bohužel zůstává z několika důvodů do velké míry nenaplněn. Zaprvé, metodologická diskuse se omezuje na konstatování, že jde o (komparativní) případovou studii a-teoretického typu. Taková volba mi moc nedává smysl, když autor ve skutečnosti s určitým teoretickým rámcem pracuje a pracovat by rozhodně měl. Celé rámování tématu skrze prizma veřejné diplomacie vybízí k tomu, aby se právě od role sítí pro veřejnou diplomacii odvinulo teoretické jádro práce (např. odlišné potřeby legitimizace pro dvě strany konfliktu = odlišné cíle komunikace). Navíc později v textu samotném autor naznačuje, že historie může být jádrem dnešních narativů. Vedle toho autor rozebírá zjevnou rozdílnost v přítomnosti komunikační strategie. To jsou všechno faktory, které se v práci fakticky objevují, a implicitních teoretických modelů je tak v práci více, akorát s nimi autor nepracuje explicitně a vědomě.

Zadruhé, v přímé vazbě na předchozí bod, to, že jsou výzkumné otázky ponechány prakticky na ryze deskriptivní rovině, aniž by deskripce byla robustně a přiznaně opřena o nějaké propracované teoretické/konceptuální schéma, které by ji vedlo, je velkou slabinou práce. Celá analýza (viz níže) je prakticky ryze induktivní, je výčtem parciálních poznatků, pozorování a dohadů, které autorovi připadají v datech zajímavé. Netvrdím, že konkrétní poznatky zajímavé nejsou, ale dohromady nevytváří koherentní systematickou analýzu. Tu by právě umožnilo to, kdyby celá studie byla od začátku mnohem více disciplinovaná a opřená o nějaké schéma, které ji povede.

Část rozebírající jednotlivé strategie (sekce 5.2) je pro autora posudku zklamáním: potenciál solidní empirické analýzy komunikace aktérů na sociálních sítích mohl být vysoký, ovšem nepřesvědčivý způsob provedení nechává tento potenciál nevyužitý. Analýza fakticky sestává ze základních statistik počtů příspěvků na sítích v čase, následně dlouhého výčtu příspěvků (několik stran textu), a poté „analytického přehledu“. Ten je ale jen volným popisem toho, co se v příspěvcích objevuje, aniž by s daty pracoval nějak systematicky a odkazoval na konkrétní empirický materiál, právě pro podložení svých tvrzení. Empirická analýza se tak čte spíš jako jednotlivé vhledy a pozorování z dat, někdy spekulativní a prakticky nikdy ne přímo odkázané na konkrétní příspěvky na sítích, než jejich systematické zpracování. To je o to větší

škoda, že empirický materiál je zajímavý a autor mohl přijít se skutečně podloženými poznatky.

Jistý syntetický element je vidět v částech 5.3-5.5, kde autor aktivitu zemí na sociálních sítích srovnává, resp. staví vedle sebe, a kde se vrací k výzkumným otázkám. Opět, i zde jsou prezentována potenciálně zajímavá data ovšem analýza je dost povrchní, zaměřená na několik indikátorů (likes, follows) bez nějakého hlubšího rozboru. Zejména v této části se výrazně projevuje zjevná nedopracovanost textu (viz níže).

Dost podstatné úseky textu jsou poměrně řídky procitovány, obecně text místy působí dost málo synteticky a spíše kompilačně (třeba v popisných částech 4).

Vedlejší kritéria:

Text je z velké části pochopitelný, ovšem další editační práce a korektury by výrazně zvýšily jasnost a kultivovanost vyjadřování a čtivost. Řada formulací je na hranici gramatické správnosti, jazyk je místy velice neformální a dost často stylisticky (přinejmenším) neobratný. Neformálnost textu je podle mě zejména v pozdějších částech práce za hranou přijatelného standardu u akademického textu (např. zjevně nevhodné označování zemí v textu zkratkami).

Citační norma není vždy dobře dodržena – například odkazování na „pouhé“ odkazy na online zdroje, bez dalších bibliografických údajů.

Grafika je často špatně popsána, pokud vůbec.

Celkově je text po jazykové stránce pochopitelný, ale silně nedopracovaný („neučesaný“).

Celkové hodnocení:

Práce je inteligentně nastavena a skýtá od začátku velký potenciál, ovšem samotné vykonání není příliš kvalitní. Silnou stránkou je volba poměrně originálního tématu a sběr vlastních dat. Hlavní slabinou práce je podstatná metodologická nejasnost a z toho vyplývající nesystematičnost empirické analýzy. Poznatky, které lze z práce odvodit, jsou tak spíše kusé. Další velkou slabinou je v textu zjevná nedopracovanost.

FAKULTA
SOCIÁLNÍCH VĚD
Univerzita Karlova

Výsledná známka: D (na dolní hranici)

Podpis: